

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαι-
τέρων συμφωνιῶν.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστολίου.

Συγγραφεύς

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ὁ Ἀστὴρ ὕψουτο πρὸς Ἀνατολὰς σπινθηροβολῶν,
οἱ Σοφοὶ μάγοι ἠκολούθουν τὸν φωτοδόλον ὁδηγόν των
κομίζοντες λίθον, χρυσὸν καὶ σμύρνα εἰς τὸν Βασιλεῖα
τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀγάπης. Ὁ Ἡρώδης ἐξύπνη-
σεν περὸ βισμένος καὶ ὑπὸ τὸ μείδιμα κρύπτων τὴν
μάχαιραν—ἴδιον τοῦτο τοῖς Βασιλεῦσι καὶ Ἀρχόντοις—

Ἡ Μαρία ὡρὰ χωρὶς νὰ ἐξασθενήσῃ ἢ λαμπρότης αὐ-
τῆς, ὡραία, ὡς ἡ ἱερὰ παρθένος προχωρεῖ μὲ σταθερὸν
πόδα εἰς τὸν δρόμον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γέ-
νους, βαδίζει διὰ τῶν ἀτραπῶν τῆς δοκιμασίας καὶ τῆς
φρίκης πλήρης θάρρους, ὡς νὰ εἶχεν ἀκούσει τῆς φωνῆς
τοῦ Θεοῦ, ἔτοιμος νὰ δεῖξῃ τὴν καθαρότητα καὶ τὴν
ἀγιότητα αὐτῆς.

Πλανωμένη οὕτω μὲ τὸ βῆμα σιγῆλδον ἐφθασεν ὅτῃν
ταπεινὴν καλύβην καὶ μὲ τὸν θρίαμβον ἀποτυπωμένον
ἐπὶ τοῦ καθαροῦ αὐτῆς προσώπου ἀφῆκε νὰ πέσῃ ὁ Θεὸς
εἰς τὴν Φάτιν τῶν Ἀλόγων.

Ὡ παρήγορος ἡμέρα, ὡ ὡρα ἱερὰ, εἰς ἕκαστον δευ-
τερόλεπτον τῆς ὁποίας ὁ νοῦς μου διανοίγει ἀπειρομέ-
γεις φωτὸς ὀρίζοντας, χρυσὰς σφαῖρας καὶ φωτοδόλους
νήσους γλυκύτητος καὶ ἁρμονίας!

Χαῖρε ὡ Παρθένε, ἥτις ἐβάστατες εἰς τὴν μήτραν
Σου τὴν Ἀτλαντα ὅστις ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων Του τὸν
Οὐρανὸν τῆς ἀγάπης.

Χαῖρε, ὡ ἑκπαγλε Μῆτερ, ἥτις ἐθήλασες εἰς τὰ
στήθη Σου τὸν μεγάλον Κατακτητὴν τῆς καρδίας!

Ὁ αἱματοβαμμένος χιτῶν καὶ ὁ γυμνὸς Σταυρὸς
τοῦ Υἱοῦ Σου, Παναγία, εἶνε ἡ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ καὶ ὁ
ΠΑΡΘΕΝΩΝ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης πρὸ
τῶν ὁποίων μέλλει ἡμέραν τινὰ νὰ καύσῃ σύμπασα ἢ
Τυραννομένη Ἀνθρωπότης τὸν Λίθον καὶ τὰ σμύρ-
να εἰς ἐνδειξὴν ὑπερτάτης λατρείας πρὸς τὸν μεγάλον
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΝ τὸν κηρύξαντα τὴν Παγκόσμιοι

Ἐλευθερίαν—Ἰσότητα—Ἀδελφότητα.

Ὡ Μεγαλοπρεπέστατε καὶ Γλυκύτατε Χριστέ μου
πόσον ὑπῆρξες ἀγαθὸς! καὶ μυστηριώδης.

Ἐγεννήθης ἐν τῷ Σταύλῳ καὶ κατώκησες εἰς τὰς
καρδίας, ἀντὶ πορφύρας καὶ σπάθης, ὠπλίσθης τὸ Φραγ-
γέλιον καὶ τὸν Κάλαμὸν καὶ διὰ τούτων χθὲς ἔθραυσες
τοὺς προαιωνίους δεσμοὺς τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀμα-
θείας, αἶθρον δὲ θὰ κηρυγνίσῃς τοὺς θρόνους τῶν Και-
σαροβασιλέων καὶ θὰ ἐκμηδενίσῃς τὸ κράτος τοῦ Χρυ-
σοῦ!

Πόσον τὰ ἔργα Σου εἶνε τέλεια!

Πόσῃ λάμψιν ἔχυσες ἐν τῷ μέσῳ τῆς Κοινωνικῆς
νυκτός.

Ἡ Γέννησίς Σου Χριστέ μου διοίνηξεν τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τῶν θνητῶν καὶ ὡς ῥῶς γλυκὺ ἐθέρμανε καὶ ἐζω-
ογόνησε τὴν ἀπηλπισμένην ψυχὴν τῆς ὀρφανῆς καὶ
τὴν πληγωμένην τοῦ ἐγκαταλειμένου παιδὸς καρ-
δίας.

Ἡ γέννησίς Σου Ναζωραῖε ἐνέπνευσε τὸν ποιητὴν
ἐν τοῖς «Ἀνατολικοῖς» νὰ Σε ψάλλῃ ὡς ἐξῆς.

Τὸ βλέμμα μου εἰσέδωκε πέραν τοῦ κόσμου τούτου,

Τὰ δάση δὲ καὶ τὰ βουνὰ καὶ σύμπασα ἢ φύσις

Ἐν ἀσφραῖ ψιθυρισμῷ ἐφκίνητ' ἐρώτῳσα

Τῶν θαλασσῶν τὰ κύματα τοῦ οὐρανοῦ τὰ φῶτα

Καὶ οἱ ἀστέρες οἱ χρυσοὶ μυρία λεγεῶνες

Μεγαλοφώνως καὶ σιγᾷ, μ' ἀπείρους ἁρμονίας,

Ἔλεγον ὅλοι κλίνοντες τὸ πύρινόν των στέμμα,

Καὶ τὰ γλαυκὰ τὰ κύματα ἅπερ οὐδεὶς διέπει.

Οὐδεὶς κρατεῖ, προσκλίνοντα τὰς ἀφροέσσας ἄκρας

Ἔλεγον — εἶν' ὁ Χριστὸς, ΜΟΝΟΣ ΣΩΤΗΡ πασχόντων
ἀδυνάτων.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1 Σ5.Φ4.0014.Υ10037

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ.

(συνέχεια)

Αὐτοὶ συγχέουσι τὰ φαινόμενα πρὸς τὰ ὄντα, τὴν σκιάν πρὸς τὴν πραγματικότητα, καὶ τοὺς τύπους πρὸς τὴν οὐσίαν, ἐνῷ ταῦτα εἶναι ἐξωτερικαὶ ἐκδηλώσεις καὶ συμβολικαὶ παραστάσεις τῆς τυπικῆς ἐκκλησίας δηλω-
τικαὶ ἐννοιῶν πνευματικῶν εἰς ἃς ἀνέρχεται τις βεβαίως διὰ τῶν τύπων, οὐχὶ ὅμως ὅτι οἱ τύποι αὐτοὶ καθ' ἑαυ-
τοὺς θεωρούμενοι ἔχουσιν ἀξίαν τινά. Ὅταν λοιπὸν στηρίζωμαι ἐπὶ μόνων τῶν ἐξωτερικῶν τύπων καὶ ἐκ τῆς τηρήσεως ἢ ἀθετήσεως τούτων ἐξαρτῶ τὴν ἠθικὴν σωτηρίαν ἢ ἀπώλειαν τῆς ψυχῆς μου, τότε εἶμαι προ-
ληπτικὸς καὶ δεισιδαίμων καὶ οὐσιωδῶς εἰδωλολάτρης.

Ὅταν τὴν ἄψυχον εἰκόνα ὑπερτιμῶ τοῦ πρωτοτύ-
που, τοῦ δι' αὐτῆς παριστανομένου ἐμφύχου ὄντος, εἶ-
μαι τότε εἰδωλολάτρης! Ἡ ἀκριβέστερον εἰπεῖν, ὅταν δὲν ἔχω μορφώσῃ ἰδέαν περὶ τῆς ὑπερόχου ἠθικῆς ἢ πνευματικῆς ἀξίας τοῦ δι' αὐτῆς εἰκονιζομένου θεοῦ προ-
σώπου, ἢ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ ὑποθήκας ἀθετῶ καὶ παραβαίνω εἴτε ἐν τῷ ἀτομικῷ, εἴτε ἐν τῷ πρακτικῷ καὶ κοινωνικῷ βίῳ, εἶμαι τότε εἰδωλολάτρης! Ἀσπάζομαι καὶ περὶ πολλοῦ ποιῶμι τὴν ἄψυχον εἰκόνα, γονυπε-
τῶν καὶ σταυροκοποῦμενος ἐνώπιον αὐτῆς χωρὶς ὅμως οὐσιωδῶς νὰ ἀσπάζομαι τὰς ἀρετὰς ἢ νὰ τηρῶ ἐν τῷ βίῳ μου τὰς ἐντολὰς τοῦ δι' αὐτῆς εἰκονιζομένου θεοῦ διδασκάλου καὶ Σωτῆρος, εἶμαι τότε Φαρισαῖος εἰδωλο-
λάτρης! Νηστεύω λ. χ. δις τῆς ἐβδομάδος, ἢ μᾶλλον ἀντὶ κρέατος εἰσάγω εἰς τὸν στόμαχόν μου φαγητὰ νο-
στιμώτερα μὲν καὶ ἐρεθιστικώτερα ἀλλὰ κακοχώνευτα καὶ βλαπτικὰ, σὺν τῇ προληπτικῇ ἰδέᾳ ὅτι ἐπραξά ἔργον θεάρεστον, ἀλλὰ δὲν νηστεύω ἅμα ἠθικῶς καὶ πνευματι-
κῶς, δηλαδὴ δὲν χαλιναγωγῶ τὰς ὁρμὰς τῶν παθῶν μου, δὲν ἀπέχω τοῦ πάθους τῆς φιλαργυρίας καὶ πλεο-
νεξίας, ἢ ἔχω ἄλλας ψυχικὰς κακίας οἷαι εἰσὶν ὁ φθόνος ὁ δόλος καὶ ἡ ὑποκρισία; Ἐκτὸς τοῦ τίτλου τοῦ εἰδω-
λολάτρου ἢ τοῦ προληπτικοῦ καὶ δεισιδαίμονος προστα-
ποκτῶ τότε καὶ τὸν ἐπίσηλον τίτλον τοῦ γνησίου ἀπο-
γόνου ἢ κληρονόμου τῆς Ἰουδαϊκῆς καὶ Φαρισαϊκῆς φυ-
λῆς. Εἶμαι οὐδὲν ἄλλο ἢ γνήσιος Φαρισαῖος, χριστιανὸς πρὸς τὸ θεαθῆναι, ἤτοι ὑποκριτὴς καὶ Θεομπαίκτης καὶ ἀγύρτης πρώτης δυνάμεως!

Τοὺς τοιούτους ψευδοφιλακολούτους, πλάνους καὶ θεομπαίκτας, πράγματι δὲ καὶ ἀληθεῖα ὑποκριτὰς, ὁ λα-
ὸς ἐνταῦθα ἀποκαλεῖ τακουνάδας, χωρὶς ὅμως νὰ γνω-
ρίζῃ τὸ ἱστορικὸν τῆς προσωνομίας ταύτης, ἥτις καθὰ ἤκουσamen, ἀπεδόθη εἰς τοὺς ὁπαδοὺς φανατικοῦ τινος, θρησκευτικῆς καὶ σφόδρα Ἀγαθαγγελιστοῦ ὀνόματι Κο-
σμᾶ Φλαμιᾶτου Κεφαλλῆνος, ὅστις ἄμοιρος θεολογικῆς μαθήσεως, ἐπιστημονικῶς ἀμόρφωτος καὶ ἀστοιχείωτος, κατόρθωσε παραδόξως πῶς νὰ ἐλκύσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ

δεινοῦ ῥήτορος τῆς Ἐκκλησίας καὶ διαστήμου θεολόγου Κωνσταντίνου Οἰκονόμου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων.

Ὁ Κοσμᾶς οὗτος Φλαμιᾶτος, ζῆλον ἔχων θρησκευ-
τικὸν ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, φανατικὸς δὲ μᾶλλον καὶ φαντασιόδοξος, ἀλλ' ἀρρωτισμένος εἰς ἄκρον εἰς τὰ τῆς ἐξωτερικῆς λατρείας καὶ τῶν θρησκευτικῶν διατυπώσεων ἃς ὁ κοινὸς λαὸς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀσυνειδήτως ὅλως καὶ τυφλοῖς ὁμμασιν ἀκολουθεῖ, κατόρθωσε διὰ τοῦ μέγχι φανατισμοῦ—οὐχὶ βεβαίως λογικοῦ—ζήλου αὐτοῦ ὑ-
πὲρ τῆς δῆθεν καταδιωκομένης τότε Ὁρθοδόξιας νὰ προσελκύσῃ πολλοὺς φανατικοὺς ὁπαδοὺς καὶ ἐν Πά-
τραις καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ, ὧν τινὲς πορευόμενοι ὅπως ἐκκλησιασθῶσιν, ἔφερον βαρέα ὑποδήματα μετὰ πτέρ-
νας ἢ πακούνιου ἀναλόγου, ἐκ δὲ τοῦ κράτους ὃν ἐποίουν περιπατοῦντες ἀπεκλήθησαν τακουνάδες. Ὁ λαὸς βλέ-
πων αὐτοὺς στοιχηδὸν καὶ μετὰ φαρισαϊκῆς ἐπιδείξεως καὶ κομπορρημοσύνης πορευομένους εἰς τὸν ναόν, ἀκού-
ων δὲ καὶ τὸν ἐκ τῶν βαρέων ὑποδημάτων καὶ τακουνί-
ων ποδόφθορον ἔλεγεν: Ἰδοὺ οἱ τακουνάδες πᾶνε ὅστην ἐκκλησιά τους, ὡστεῖ ἔλεγεν: Ἰδοὺ τίνι φαρισαϊκῷ τρά-
πῳ πορεύονται οἱ ὑποκριταὶ οὗτοι εἰς τὸν ναόν! Ἐκτο-
τε ἡ προσωνομία αὕτη παραπλησία πρὸς τὴν τοῦ ὑ-
ποκριτοῦ, ἀπεδόθη εἰς τινὰς ἐνταῦθα σφόδρα φιλακολού-
θους καὶ τυπικοὺς χριστιανούς.

Ἡ λέξις λοιπὸν τακουνάς εἶναι παρεμφερὴς πρὸς τὴν τοῦ ὑποκριτοῦ, καθὼς ἡ λέξις καλαμαρᾶς πρὸς τὴν τοῦ δοκησιόφρου ἢ ἐπαιρομένου ψευδολογίου ἢ καὶ ἀ-
πλῶς πρὸς τὴν τοῦ διδασκάλου ἢ τοῦ ἐνδιατρίβοντος περὶ τοὺς ξηροὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς.

Οἱ τακουνάδες οὗτοι ἐκκλησιάζονται τακτικῶς, γαυ-
ροκοποῦνται πέραν τοῦ δέοντος, γνωρίζουσιν ἐκ στήθους πολλὰ ῥητὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ ἄλλων ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, καθὼς καὶ ὕμνους ἐκ τῶν Μηναιῶν, Ἀνθολογίων, Παρακλητικῶν, Τριψ-
δίων, Οἰκων, Κοντακίων κλπ.—κρατοῦσι τὴν ἰσοφωνί-
αν παρὰ τοῖς ψάλλταις, ἐκτελοῦσι τὸ μέρος τοῦ κανονάρ-
χου ἢ καλανάρχου, ἔχουσιν ἀκριβῆ γνῶσιν ὅλων τῶν ἐ-
ορτῶν, ἀμάρτημα ἡγοῦνται ἐὰν δὲν λάβωσι τὸ ἀντίδω-
ρον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ιερέως, κοινωνοῦσι συνεχῶς τοῦ ἔτους, φιλοῦσιν ἄχρι φανατισμοῦ τὰς πανηγύρεις, τινὲς τούτων ἐνδύονται πενιχρῶς κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς με-
γάλης τεσσαρακοστῆς ἰδίᾳ κατὰ τὴν μεγάλην ἐβδομάδα, τέρπονται καὶ εὐφραίνονται ἀκούοντες τὸν ἐκκωφευτικὸν ἦχον τῶν κωδῶνων, εὐρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς προσκειμέ-
νου νὰ δαφνοστολιστῇ ἢ μυρτοστολισθῇ ὁ ναὸς, ἀναρ-
τῶσι τινὲς τούτων εἰς τοὺς τοίχους τῆς κατοικίας αὐ-
τῶν πινάκια ἐν οἷς εἰσὶν ἀναγεγραμμένα κεφαλαῖώδετι γράμμασι ῥητὰ ἐκ τε τῆς παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθή-
κης, κατὰ μίμησιν τῶν Φαρισαίων οἵτινες συνέρραπτον τὸν Δεκάλογον εἰς πιττάκια (πνία ἢ δέρματα), τὰ ὅποια ὠνόμαζον φυλακτήρια καὶ περὶ τῶν ὁποίων ὁ Χρι-
στὸς εἶπεν ὅτι: «Πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Θεοῦ ἡναι· πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν κλπ.» (Ματθ. χγ'.)

Ταῦτα καὶ τοιαῦτα τὰ πρὸς τὸ θεοῦ ἡναι φαρισαϊκὰ ἔθιμα καὶ ἔργα τῶν φιλακολούθων τούτων πλὴν ὅλων τυπικῶν χριστιανῶν, τὰ ὅποια βεβαίως δὲν θὰ ἦσαν ἀξιοκατάκριτα, ἐὰν ἀκολουθοῦντες καὶ ἀσπαζόμενοι ταῦτα, δὲν ἐκάλυπτον διὰ μέσου αὐτῶν τὰ ἔσωθεν τῆς ψυχῆς αὐτῶν μεστῆς οὐτῆς ἠθικῆς ρυπαρότητος καὶ ἀκαθαρσίας, καὶ ἐὰν διὰ μέσου τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν θρησκευτικῶν τύπων, δὲν ἐσκόπουν νὰ ἐξαπατῶσι τὴν κοινωνίαν ἢ μᾶλλον τοὺς εὐπίστους ἢ ἀνοήτους πρὸς μείζονα ἐπιτυχίαν τῶν ἀτομικῶν αὐτῶν, ἰδιοτελῶν καὶ κερδοσκοπικῶν σκοπῶν.

Ε. Κ.

Αἱ Χιλιάι Λίρες.

Ἡμεῖς κ. Δήμαρχε ἐγκαίρως ἐπηγέσαμε τὴν ἀνέργειάν Σας συνειπία τῆς ὁποίας ἐστάλη τὸ ἀνωτέρω ποστὸν πρὸς περιθάλψιν τῶν εὐλογιόντων καὶ καταστολῆν τοῦ ἀνθρωποκτόνου τούτου νοσήματος!

Δυστυχῶς εἴμεθα ἀναγκασμένοι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἦτο ἀνθρακὸς ὁ θησαυρὸς μας.

Τὶ κάμνεις βρὲ εὐλογημένη τὸσον καιρὸ; μὴ ἐσυνείητες ἀπὸ τὰ δικά σου ποῦ τὰ καταχωνιάζεις ὅσον ἡμπορεῖς βαθυτέρα καὶ ἔλαβαν καὶ αὐτὰ τὴν ἰδίαν τύχην; σοῦ πονεῖ δηλ. νὰ τὰ διαθέτῃς διὰ τὸν προορισμὸν τους;

Στὸ Ἀργυστόλι οἱ παθόντες πτωχοὶ ἐκ τοῦ νοσήματος τούτου εἰσὶν γυμνοὶ καὶ ξεπαγιάζουν τὰ παιδιὰ τους ἀπὸ τὸ χρῶ διότι ὅτι εἶχον τὸ ἐκάφετε ἵνα μὴ μεταδοθῇ τὸ νόσημα, ἄλλοι ἐξ αὐτῶν εἶνε εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην καὶ ἐνδειαν, στὰ Λειδιναῖα ἀπονήσκουν 5-6 τὴν ἡμέραν καὶ οἱ ἀθνεοῦντες πεινοῦν καὶ κρυώνουν, στὴν Ἀγίαν Θέκλην, Δαυγάτα, Θηναῖας κ.τ.λ. τὸ ἴδιο, καὶ τοῦ λόγου Σου κάμνεις τὰ προκαταρκτικὰ Σου σχέδια τὰ ὅποια ἐλπίζομεν νὰ τελειώσουν ὅταν θὰ εἶνε ὅλη ἡ Κεφαλληνία εὐλογιασμένη καὶ ὅλοι οἱ εὐλογιασμένοι πεθαμένοι, καὶ Σὺ ἔτοιμος γιὰ τὴν Εὐρώπῃ.

Ξέρεις τί συμπεραίνω κ. Δήμαρχε, ὅτι ἂν πάῃ καὶ καταλάβω μία σπῆδα εὐλογίας ἐπάνω μου, θὰ σὲ ἀρπάξω ἀπὸ τὴ μέση νὰ Σε φιλῶ στὰ μάτια καὶ στὸ στόμα ἀπὸ τὴν χαρὰν μου τὴν πολλήν.

ΔΙΑΦΥΡΑ.

Ἀμέσως μὲ τὴν ὑποτίμησιν τῆς βροέλλας τοῦ ἐλαίου εἰς 38 δραχ. ὑψώθη τὸ ἔλαιον εἰς 4,50 ἢ παλιότερα ἀπὸ 3, 80—400 ποῦ ἦτο πρῶτον, δύνανται τέλος νῦν νὰ ἐξαγάγῃσι οἱ μικροῦμποροι ἔλαιον, καὶ τοῦτο δύνανται νὰ συναγωνισθῇ τὰ λοιπὰ τῆς ἑλλάδος ἔλαια καὶ συνεπῶς αὐξανούσης τῆς κατανάλωσός του θὰ αὐξήσῃ καὶ ἡ ἀξία του ἥς συνεπεία ἐστὶν ἡ εὐρωστία χωρικῶν καὶ ἀγορᾶ; καὶ ταύτης

ἀποτέλεσμα ἡ εὐπλοία τῆς Κεφαλληνίας.

Συγχαίρομαι τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τὴν παρακαλοῦμε νὰ μὴ παύσῃ ἔχουσα ἀγρυπνῶν τὸ ὅμιον καὶ νὰ ἔχη ὑπ' ὄψει ὅτι ὁ μεριμνῶν δι' ἀναξιοπαθοῦντα λαὸν εὐεργετῇ τὴν ἐνθρώπων συνείδησιν».

— Τὰ σπύρτα (κηάκια) δὲν ἔχουν ἐπάνω των φώσφορον καὶ ἐνεκεν τούτου ἀναγκάζεται ὁ κοσμάκης νὰ χαλάῃ ἓνα κουτί σπύρτα διὰ νὰ ἀνάψῃ ὀλίγην φωτιά νὰ θερμάνῃ τῆς ξεπαγιασμένες σάρκες του· πᾶσα εἶνε τὰ μέλη τῆς ἐφορίας; Ἐ! Κοι ξυπνήσατε, δέ τε αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν, θεραπεύσετε τὸ κκκόν, ἰδέτε ποῦθε ῥέει τὸ βουτσὶ καὶ ποῦθε κλέβετε τὸ φώσφορον.

— Αἱ ἐορταὶ ἐφθασαν, οἱ πλούσιοι παρήγγειλαν ἐκ τῆς Εὐρώπης παιγνίδια, γλυκύσματα, παντὸς εἶδους πράγματα περιττὰ διὰ νὰ περάσουν διασκεδαστικώτερα καὶ γλυκύτερα τὰς ἐορτάς, καὶ οἱ δυστυχισμένοι οἱ πτωχοὶ οὐτε ψωμάκι οὐτε ἓνα βρακί καὶ ἓνα πουκάμισο διὰ νὰ καλύψουν τὰς σκελετώδεις τῶν σάρκας! Δὲν θὰ γίνῃ κανένας ἔρανος, δὲν θὰ γίνῃ καμμιὰ ἐπιτροπὴ ἵνα συλλεξῇ κάτι τι καὶ διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς φυλακισμένους;

— Καθὼς λέγεται πρὸ τίνος χρόνου ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Βαλλιανείου κληροδοτήματος ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους τῆς ὅτι διαθέτει ἐκ τοῦ Κληροδοτήματος 200,000 δραχμὰς πρὸς διανομὴν εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ οἱ ἀρμόδιοι κύριοι ἐδῶθε ἀνήγγειλαν ὅτι δὲν ἀναλαμβάνουν τοιαύτην εὐθύνην καὶ ἐνώχλησιν, δὲν ἤξευρον ἐν ἡ διάδοσις αὐτῇ ἀληθεύῃ ἐὰν ὅμως εἶνε ἔτσι τότε δὴ τότε οἱ ἀνωτέρω θέλουν μ. π. α. γ. λ. α. ρ. ω. μ. α.

— Ἐ! Δεσπότη τί ἀποκοιμήθηκες; δὲν κουνεῖς λίγο τὴν πατερίτσα Σου νὰ κάμῃς τὴν ἀρχὴν μὴ ξεκουμπισθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες καὶ πλούσιοι νὰ κάμετε κανένα κυλάϊ διὰ τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ;

ΞΕΘΕΩΡΙΑ ΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΟΛΟΥΣΙΜΟ ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝΤΟΣ.

ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΣ. Κκτ' ἐμὲ ὁ βλέπων τὴν ἀνθρωπότητα ἄνωθεν τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς καὶ ὁ ἀφιερώων τὸν ἑαυτὸν τοῦ εἰς ταύτην παρουσιάζει παθολογικὸν φαινόμενον.

ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ. Αὐτὸ εἶνε βέβαιον καὶ ὀρθόν, ἀπόδειξις δὲ εἶνε οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μάρτυρες, οἱ Ἥρωες κτλ. χειρότερο παθολογικὸ φαινόμενον, ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ἐπαρουσίασαν ὁ Χριστὸς, ὁ Παῦλος, ὁ Ρῆγας ὁ Πατριάρχης καὶ ὅσοι ἠνέθησαν τὸν ἑαυτὸν τοὺς χάριν τῆς Ἀνθρωπότητος, δὲν δύνασιν νὰ εὕρῃς! (ὀρίστε!)

ΠΟΥΡΙΤΑΝΟΣ. Ἰδίως ἐκεῖνος ὁ Χριστὸς πρέπει νὰ ἦχε μυαλὸ ἀπὸ κοῦδλ, ἀκούς νὰ σοῦ λέγῃ ὅτι «Ὁὐκ ἤλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι» καὶ ὅτι «ἦλθε ἵνα δώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ὡς λύτρον ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος!»

ΠΑΡΑΚΡΟΥΩΝ. Βρέ-ε-ε! ἔτσι λείει ἔ; μὰ δὲ βρῆσαι, μαδὰ τὸν ἀκούσε κανένας, τὸν πῆραν γιὰ τρελλὸν καὶ τοῦ πκτῆσανε οἱ συναδελφοί μας καὶ οἱ συνομυαλοὶ μας φτίσιμο καὶ κάρφωμα ποῦ δὲν ξαναγορῶζει περὶ νὰ πῇ τέτοιες ἀνοήσιες ποῦ νὰ τοῦ δώσωμε ὅλο τὸ Δραχισέδην μαζὺ μὲ τὸ τσέκ ποῦ ἐχάσαμε μετὰ ἀπὸ τὴν σπῆδα μας.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΠΟΥΡ. "Αχ! Δραγισέβη μου! Αχ! εκατοστάρυκα έχοντο απιόντα, Αχ! κρύο! βrrrr.

ΠΑΡΑΚ. Λοιπόν τι άλλο του λές;

ΠΟΥΡ. "Οτι η ανθρωπότης έχει πολλές ελλείψεις και πολλές αμαρτίες και ότι είναι το έσχατον όριον της ανθρωπίνης αγάπης και ότι αφού δεν την γνωρίζει ο άνθρωπος πώς είναι δυνατόν να την αγαπήσει;

ΠΑΡΑΚ. Πολύ σωστά, πώς μπορεί λόγου χάριν να αγαπήσουμε το Σοσιαλισμό αφού ποτέ δεν τον είδαμε ή πώς είναι δυνατόν να αγαπήσουμε τους όμοιους μας αφού εμπροσθεν των όφθαλμών μας είναι το μαύρο μανδύλι του έγωϊσμού και της κακίας και του ατομισμού, ή πώς ήμπορεί να επιζητήσουμε το γενικόν συμφέρον αφού ουδέποτε εγνωρίσαμεν άλλο τι από το σкарχίον, τας έκλογας και τον κώδικα, επομένως συμπεραίνουμε ότι όσοι σκέπτονται και πράττουν αντιθέτως είναι παθολογικά φαινόμενα (αφερίμ!)

ΠΟΥΡ. Αυτός ο "Α να μ ο ρ ω τ ή ς λέγει ένα σωρό ένοησίες, πώς οι άνθρωποι πρέπει να ήναι όλοι αδελφοί, και να κατταργηθούν οι πόλεμοι και αι πατρίδες και αι κοινωνικαι διαιρέσεις και να βασιλεύση η εργασία και αγάπη και να ήναι ελεύθερος καθένας να πιστεύη ότι θέλει και να κάμνη ότι θέλει, αρκεί να μη βλάπτη τους άλλους.

ΠΑΡΑΚ. Μωρ' έτσι λέςι στο θεό Σου; βέε τον παλα-εήαρη! λοιπόν;

ΠΟΥΡ. Λοιπόν, αυτό φίλε μου σημαίνει περιορισμόν και μηδένησιν και αποτελμάτως της ατομικής βουλήσεως και της συνειδήσεως και των . . . κούφων κεφαλών μας!

ΠΑΡΑΚ. θέλει δηλ. να κατταργήση τα μετότοιχα που χωρίζουν την ανθρωπότητα, την πατρίδα και την θρησκεία, δηλ. ήμπορεί να ήσαι και Τουρκος και Ινδός και Άδυσινός και ότι διάολο θέλεις αρκεί να ήσαι φίλος της δικαιοσύνης της ισότητος της ελευθερίας και να αγαπής τον πλησίον σου ως έχυτον! έδω έγκεινται οι Νόμοι και οι προφήται λέγει ο Ναζωραΐος! έτσι δέ λέςι, έ; αυτά έννοεί; πές μου πουριτανέ μου.

ΠΟΥΡ. Αυτά μάλιστα, ζητεί μωρέ παιδί μου οι εργάται να έχουν καλό φαγιτό καλή ρούχα να σπουδάζουν τα παιδιά τους και αι θυγατέρες τους να ήναι σάν άρχοντοπούλες και αι πτωχαί γυναίκες και αι όρφαναί να μη γίνωνται εκ της ανάγκης υπηρέτριαι εις τους πλουσίους και ύστερα από τα Άρχοντικά τους να πηγαίνουν στα πορνεία!

ΠΑΡΑΚ. Άκούς έκαε! και μαδά μπορεί να γίνουν αυτά, ύστερα πώς θα κάμουμε για δούλους και για δούλες, για χαμάληδες για σκαρτιάδες, άκούς! Κάτω ο Άναμορ-φωτής Κάτω-ω-ω-ω.

ΠΟΥΡ. Μην έρεθίζεσαι, δεν τα λέςι από κακία του, αλλά έτσι για να μπουρλάρη, μήπως δεν κατταλαβινει και αυτός πώς όλα εξαερτώνται από το πεπρωμένο το μουσουλμανικό κι σιμέτι και ότι επομένως ή πείνα, ή γυμνία, ή εργασία, ή δουλεία, ή πορνεία, ο φόνος, ή κλοπή, είναι ή κληρονομία του Λαού και των εργατών; μήπως δεν γνωρίζει και αυτός ότι έτσι έγραψε ή μοίρα των εργατών να ήναι σχιμμένοι και ξεβράκωτοι αιώ-νως; Ε! φίλε μου όσοι εργάται και όσοι άνθρωποι θέλουν να προσδεύσουν και προσπαθούν να ανορθώσουν την θέσιν τους αυτοί είναι τρελλοί, πρέπει να είμεθα πιστοί εις ότι έβρήκαμε, πρέπει να ανάδωμε φωτιά διά προστριβής και να φέγ-

γωμε με λυχνάρις και να φοράμε κοδδες και ο φτωχός και ο εργάτης να δγάνη πάντα την σκαυφια του όταν διαβαίνει ο Άρχοντας Πουριτανός και ο κόμης Παρακρούων! ο Σοσιαλισμός δεν θα γίνη ποτέ και αν γίνη θα σπάση την κατ-κλειδα του επάνω στα τρομερά βουνά της βλακείας που έσωρεύθησαν εις τον κατκαυμένον εγκέφαλόν μας.

ΠΑΡΑΚ. Θαυμάσια ω Πουριτανέ, αφού το λέγωμεν εσύ κ' εγώ ποδ είμεθα οι νέοι προφήται και οι σοφώτεροι από όλους τους αρχαίους και συγχρόνους σοφούς, δεν θα γίνη, δεν θα γίνη ο Σοσιαλισμός, άς εργάζονται τόσο σοφοί ως πρός το αυτο είναι άλλαλοι. Έάν κατόρθωσιν να ήρψουν τους τίτλους, τα προνόμια, την τυραννίαν, εάν ο Χριστός διέλυσε τα σκώτη εντός των όποιων κυλιόμενη ή συνείδησις τη ήτο αδύνατον να δίδη τους νέους όρίζοντας της αληθείας και άρε-της, εάν ο Ρουσσώ και ο Βολταίρος έθρυσαν τας αλύττας δι' ών ήτο δεσμευμένη ή ελευθερία του ατόμου, εάν ή Γαλ-λική επανάστασις έθμελίωσε τα 90 0)0 της ελευθερίας της συνειδήσεως, εάν ή Ρωσική επανάστασις μέλλει ίσως αύριον ανατρέπουσα τον κυλοσσόν της Τυραννίας να γίνη αίτία γενικής συντριψείας όλων των θρόνων και εξορίας όλων των έστεμμένων ενόχων, εάν αι σημειωθείται πυχόσομαι συνενώσεις και άπεργίαι και έφευρέσεις και άνκακλύψεις, και ή συν τούτοις τελειοποιήσις του ατόμου και των Κοινωνιών μέλλει όσον ούπω να βυθίση εις αιώνιον σκότος το παρελθόν, εάν όλα ταύτα έγιναν, ήσαν έτσι δά τυχαίαι συμπτώσεις αι-τινες όμως θα σταμκτήσωσι έως έδω και μάλιστα καθώς ήμεεις κρίνομεν ίσως επανέλθωμεν εκείθεν που ήρχισαμε, δη-λαδή πιθκνόν η ανθρωπότης να θελήση να επαναφέρη τους Νόμους του Μεσσιώνος και το μυαλό του Πουριτανού του Κουάκρου και έμου του Παρακρούοντος.

ΠΟΥΡ. "Α! μή εσύ άγκλητέ υπερβαίνεις τα όρια της ουτοπίας, πότε έγιναν αυτά, που τα διάβχες, όλα αυτά που είπες είναι τωόντι ή άντροπή του σύμπαντος και επο-μένως έχεις λάθος, διότι εάν έγιναν αυτά που ήσαν τόσο δύσκολα και εις εποχές τόσον σκοτεινάς και άμυχείας πλη-ρεις, πρέπει άκραδάντως να πιστεύσωμε ότι ή αύριον μας έπιφυλάσσει την συμπλήρωσιν των τρομερών αυτών γεγονό-των ήτις παρ' αυτών των αντιπάλων ονομάζεται Σοσιαλι-σμός!

ΠΑΡΑΚ. Μου φάνεται πώς δεν καταλαμβάνεις τι σου λέω ή μάλλον δεν ήσαι συ ο παλαιός μου φίλος και σύν-τροφος, διότι εκτός του ότι δεν με έννοείς και άλλα γράφω εγώ και άλλα συ, όταν ήσο νέος έλέγεσο ο άνθρωπος της ε-λευθερίας ο έχων μύρην την κεφαλήν εν άλλις λέξεσι δεν ήσαι συ ο άλλοτ—μελανο—κέφαλος αφού τώρα είσαι ο έν-θρωπος του πεπρωμένου και με κακήν κεφαλήν ήτοι ο κα-κοκέφαλος!

ΠΟΥΡ. Τον κακό σου τον καιρό, λοιπόν μάθε ότι εγώ είχα κεφαλήν και συνείδησιν αρκετά χρόνια, πώς τώρα δεν έχω ούτε το έν ούτε το άλλο πές τα στην ήλικία και στην άπογοήτευσιν, Συ όμως είσους κατεργάρης και επιτήδειος πάντοτε άφ' ής εγεννήθης και θα εξακολουθής να ήσαι εις αιώνα τον επάνον τριώνος, (Να Κοινωνολόγοι;)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ